

у галузях, що мають найбільший потенціал для прискореного зростання британської економіки в ситуаціях, коли ринкові механізми не спрацьовують.

Самостійним напрямом розвитку інтелектуального капіталу ІАП стає посилення міжнародного вектору інноваційної діяльності, підвищення рівня мобільності учасників-фізичних осіб з метою отримання грантів в межах Рамкової програми ЄС, опанування лідерських ринків високотехнологічних досягнень, об'єднання інтернаціональних аспектів кадрової політики у сфері вищої освіти, професійного навчання і підвищення кваліфікації, науки та інновацій.

З метою вирівнювання показників інноваційної діяльності за окремими регіонами країни, у тому числі за рахунок перенесення акцентів з самостійного генерування знань на залучення їх ззовні, DIUS разом з регіональними агенціями розвитку (Regional Development Agencies – RDA) сприяє партнерству між венчурним бізнесом, університетами, ІАП та регіональними органами влади. Окремим напрямом діяльності є формування регіональними представництвами установи Councilforgraduateentrepreneurship мереж співфінансування DIUS та RDA інноваційної активності випускників ЗВО.

Література

1. Жовновач Р. І., Малаховський Ю. В., М.М. Г. Мохамед. Стратегічні імперативи управління інтелектуальними ресурсами персоналу інноваційноактивних підприємств (зарубіжний досвід). Ефективна економіка. 2019. № 12. – URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7702>.

Сівірян О. І., здобувач вищої освіти
(науковий керівник: **Фрунза С. А.**, кандидат економічних наук, доцент)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

НАПРЯМИ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ЯК СКЛАДОВОЇ ЧАСТИНИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

В умовах постійних змін політики держави в сфері соціально-економічного розвитку країни існує потреба в удосконаленні пріоритетних напрямках фінансової політики, які забезпечать внутрішньо-економічну стабільність країни.

Метою статті є теоретичне дослідження сутності «фінансова політика держави» та виокремлення напрямів його регулювання для покращення соціально-економічного розвитку країни в умовах економічних перетворень.

Враховуючи сучасні дослідження науковців, можемо зазначити, що не існує єдиного універсально визначення терміну «фінансова політика». Кожен науковець бачить його трактування по-своєму, виходячи зі свого наукового досвіду, професійних спрямувань та творчому направленню.

Фінансова політика держави розглядається як діяльність влади на виконавчому та законодавчому рівнях за допомогою інструментів організації та використання фінансових ресурсів, метою якої є забезпечення соціального та економічного розвитку держави у працях О. Василика [1].

В наукових роботах І. Чигунова фінансова політика держави розглядається, як ядро економічної політики і є показником її фінансових взаємовідносин з підприємствами та громадянами [2].

А такі вчені, як С. Маслова та О. Опалов, під фінансовою політикою держави розглядають комплекс заходів на державному рівні, який забезпечує ефективність функціонування фінансів та фінансової системи, зокрема [5].

Як бачимо, всі погляди різні, але основне значення характеризується тим, що фінансова політика є комплексною діяльністю влади щодо раціонального використання фінансових ресурсів з метою забезпечення ефективного функціонування держави.

Її мета повинна бути спрямована на досягнення підвищення суспільного добробуту, що сприяє зростанню ефективності виробництва і насамперед підвищенню продуктивності праці, впровадженню матеріально та ресурсозберігаючих технологій, побудові раціональної структури економіки тощо [5].

Фінансова політика України є невід'ємною складовою як соціального так і економічного розвитку і реалізується через фінансове законодавство, систему форм і методів накопичення фінансових ресурсів. Найважливішим інструментом для цього є податки, що повинні раціонально розподілятися між населенням, галузями і регіонами, а також в структурі надходжень та видатків бюджетів та ін. Крім того, вона містить головні завдання економіки країни.

Тому, доречно зробити висновок про те, що ефективна фінансова політика держави забезпечує її соціально-економічний розвиток і має спиратися на певні принципи, такі як: цілеспрямованість, пріоритетність, адаптація, комплексність [3].

В сучасних умовах для забезпечення соціально-економічного розвитку існують проблеми в напрямку фінансової політики, які вимагають інноваційних рішень для їх вирішення, а саме:

- неефективне використання бюджетних коштів, що спричиняє потребу в державних кредитах та спад економіки;
- корупція та тіньова економіка, які збільшують бюджетний дефіцит;
- слабкі сфери освіти та соціального захисту;
- гальмування розвитку багатьох секторів економіки, на які не вистачає бюджетних коштів.

Як бачимо, проблеми мають глобальний характер. Але термінові зміни фінансової політики України допоможуть вирішити ці та низку інших проблем, що гальмують соціально-економічний розвиток держави.

На думку М. Кужелева, першим кроком до змін фінансової політики України є спрямуванні коштів від продажу національних сировинних ресурсів

на розвиток науково-освітньої сфери та закупівлю передових технологій та засобів виробництва [4].

Для удосконалення фінансової політики України, можна використати наступні напрями:

- впровадження системи електронних державних закупівель ProZorro на предмет можливості корупційних систем для забезпечення ефективного використання бюджетних коштів та їх економії, розширення добросовісної конкуренції;
- удосконалення методів для ліквідації корупції, тіньового сектора економіки, насамперед виплати заробітної плати та неформальної зайнятості;
- посилення бюджетної дисципліни та контролю за витратами бюджету.

На перший погляд може здатися, що таких дій недостатньо, бо Україна дійсно потребує вирішення багатьох інших проблем, але, як ми вже вияснили раніше, ефективна фінансова політика є основною складовою державної політики та від її реалізації залежить функціонування двох найважливіших сфер: економічної та соціальної.

Отже, можна зробити висновок, що заходами для розвитку фінансової політики і стану економіки України є: оптимізація бюджетної системи; жорсткий контроль та використання заходів для ліквідації корупції; зміни в напрямку удосконалення реформ освіти, науки, медицини.

Основними пріоритетними напрямами фінансової політики мають стати вдосконалення фінансового регулювання, підвищення дієвості фінансово-бюджетного планування і прогнозування, забезпечення макроекономічної збалансованості. Вагомим є подальше зміцнення ролі фінансової складової розвитку суспільства в забезпеченні збалансованого економічного зростання.

Література

1. Василик О.Д. Теорія фінансів: підручник. К.: НІОС, 2003. С. 57.
2. Євроінтеграційний розвиток фінансової системи України за ред. І.Я. Чугунова. Київ: Акад. фін. упр., 2009. С. 59.
3. Коваленко О. В. Розвиток фінансової системи України в умовах глобалізаційних процесів. Дис. канд. екон. наук. Львів, 2014. 252 с.
4. Кужелєв М. О. Концептуальні засади ефективності фінансового забезпечення інноваційного розвитку України. Збірник наукових праць учених та аспірантів «Економічний вісник університету». Переяслав-Хмельницький, 2015. С.14-18.
5. Маслова С.О. Фінансовий ринок: навч. посіб. Київ: Каравела, 2004. С. 26.
6. Савченко К. В. Фінансовий механізм реалізації стабілізаційної політики держави. Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2013. № 1. С. 77-85.